

БЕОГРАДСКЕ

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XXI.

НЕДЕЉА 17. АВГУСТА 1903.

Број 35.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАТЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

На основу чл. 56. Закона о изборима Народних Посланика и свога решења од 12. Јула текуће године АБр. 6291, Суд београдске општине објављује београдском грађанству, да ће се заизбор Народних Посланика за варош Београд, који се има извршити 8. Септембра тек. године у Београду, гласати у овим местима и зградама и то:

У кварту Дорђолском

у згради основне школе (Душанова улица)

У кварту Палилулском

у згради основне школе (Видинска улица).

У кварту Теразијском

у згради основне школе (Два Јаблана улица).

У кварту Варошком

у згради основне школе код Саборне цркве (Дубровачка улица).

У кварту Савамалском

у згради основне школе (Краљевића Марка улица), и

У кварту Врачарском

у згради основне школе спољу зграде војне болнице (Његушева ул.).

АБр. 7232.

11. Августа 1903. год.

у Београду.

Деловођ,

Марко Ж. Ђобаковић, с. р.

Председник
боградске општине,

Никола Ј. Стаменковић, с. р.

МИ

ПЕТАР I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра унутрашњих дела, а по саслушању Нашег Министарског Савета, решили смо и решавамо: да се Никола Стаменковић, досадањи председник општине вароши Београда, који је указом од 28. марта ове године постављен за председника општине вароши Београда као професор Велике Школе, — стави на разположење.

Наши Министри: унутрашњих дела и финансија нека изврше овај указ.

11. августа 1903. год.
у Београду.

ПЕТАР С. Р.

Министар
унутрашњих дела
Стој. М. Протић с. р.

Министар финансија
А. Борисављевић с. р.

МИ

ПЕТАР I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра унутрашњих дела, а на основу тачке в. члана 103. закона о општинама, потврђујемо:

за председника општине београдске, Косту Главинића, професора техничког факултета Велике Школе у пензији, кога је општински збор изабрао, без права на уживање пензије из државне касе, по своме пристанку, за време док је на положају председника општине београдске.

Наш Министар унутрашњих дела нека изврши овај указ.

11. августа 1903. год.
у Београду.

ПЕТАР С. Р.

Министар
унутрашњих дела
Стој. М. Протић с. р.

ПОДЛИСТАК**ИСТОРИЈА СРЕМА**

НАПИСАНО

МИХ. Ј. МИЛАДИНОВИЋ

(Овај је рад награђен са 400 дин., првом видовданском на-
градом Београдске Општине од 15. јуна 1899. год.)

(НАСТАВАК)

При мирном насељавању ових племена, она би се, као и многа ранија племена, утицајем римске културе, потпуно романизовала, и тиме би се још појачао римски елеменат. Међу тим ово римским царевима није испало за руком, јер се досељење германских племена у ово доба изврши у великим масама и то врло нагло, изазвано најездом дивљачких Хуна из Азије, који својим доласком у Европу, проузроковаše познату велику Сеобу Народа. У том најевном насељавању германских племена и најездом Хуна нестало је из Срема Римљана а тако исто ишчезе и култура, коју су Римљани пренели у ове крајеве, у којима је иста за неколико столећа напредовала.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

4. Августа 1903. г.

Председавао председник београдске општине г. Никола И. Стаменковић. Од одборника били: г. г. Д. Б. Миловановић, К. Н. Лазаревић, Милонг Валожић, Ђорђе Н. Петровић, Др. Јован Ђурић, Д. Тадић, Др. М. Радовановић, Др. М. Леко, К. Теодосијевић, Ђамњан Стојковић, Ј. Костантиновић, Лазар М. Матић, Урош Благојевић, Р. Драговић, С. Авријел, Т. Џинџар-Јанковић, А. Шток, Милов. Миленковић, Св. Јанковић, Мих. М. Ђорђевић, Љуба Дојчиновић, Никола И. Димитријевић, М. Штрбина, Деловој. Марко Новаковић.

I

Председник општине отвара седницу и извештава одбор, да у дањашњој седници, према акту министарства унутрашњих дела од 31 пр. мес. АБр. 6931, имају и: то кметови правници г. г. Михаило Марјановић и Сима Поповић, и кметови: гг. Љуба Јоксимовић, Стеван Миљковић и Влада Б. Вељковић, који су изабрани за кметове београдске општине на другом збору грађана београдских држаном на дан 17. јула ов. год. — према чл. 106 зак. о општини да положу заклетву на Устав и верност Краљу.

Моли пропреторизтера, да у смислу наведених законских прописа прими заклетву од кметова, сем кмета правника г. Симе Поповића, који је дао оставку на кметску дужност и с тога није ни дошао.

Пошто је пропреторизтер града Београда примио заклетву од кмета-правника г. Михаила Марјановића и кметова г. г. Љубе Јоксимовића, Стевана Миљковића и Владе Вељковића, — одбор је примио к знању ово полагање заклетве.

II

Прочитан је записник одлука седнице државне 22. јула ов. год. и примљен без измена.

III

Председник износи одбору на решење оставку г. Симе Поповића, новоизабраног кмета правника.

По прочитавању те оставке АБр. 6950, — одбор је решио:

B.

Срем од Сеобе Народа до освојења бугарског (од 375. до 827. г.)

Визиготи, Хуни, Обри, Словени и Фрузи

После смрти цара Теодосија нападну на Балканско полуострво Визиготи и почну га пленити. Њих је раније, кад су бежећи од Хуна прешли Дунав, цар Валенс насељио по Тракији и Мезии. Било их је око 200.000 и у брзо се, због рђавог поступања римских чиновника, побуње и продру са својим младим и храбрим краљем Аларихом до самог Пелопонеза. Ну најзад се (402. г.) источна римска царевина оправи њих тиме, што их упути у Италију, одакле су, опљачкавши Рим отишли по смрти Алариховој на Пиринејско полуострво (сад. Шпанију) и ту образовање велику Визиготску државу.

На пола века од визиготског одласка са Балканског полуострва долазе у ове области Хуни.

Хуни, народ монголске расе, кренули су се из свога привременог седишта око Дона и Дњестра даље на запад, пошто су раније у истом правцу потиснули Германце и Словене. Почетком V века Хуни се насеље у пространој равници око Тисе и Дунава и у брзо по свом доласку почну нападати на источно римско царство.

Да се г. Сими Поповићу, кмету правнику, уважи оставка коју је поднео на дужност кмета правника.

IV

Одборник г. Тома Џинџар-Јанковић наводи, да се је на дневном реду на неколико ранијих седница налазио предлог надзорне комисије за осветљење, да се изнађе начин, да се уговори које општина београдска има са трамвајским друштвом, раскину, пошто поменута друштва не испуњавају уговорне одредбе. Тај је предмет врло важан; међутим, из дневног реда раније и данашње седнице види да је тај предмет с дневног реда скинут. Пита председништво, зашто је то учињено.

Председник општине изјављује, да надзорна комисија у томе своме предлогу није назначила одредбе уговора, на основи којих би општина имала право, да раскине уговор сем тога, да тај предмет стоји у вези са предлогом одборника г. Дим. Миловановића, за откуп концесије за осветљење Београда и да је услед тога тај предмет скинут с дневног реда и враћен надзорној комисији с наређењем, да означи одредбе уговора, на основи којих би општина могла тражити раскинуће уговора.

Када општински суд добије тај одговор и када надзорна комисија за електрично осветљење изјави своје мишљење по том предлогу г. Миловановића, општински ће суд обадва та предмета изнети општинском одбору на решење.

Одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. Џинџар-Јанковића и председника општине

V

Одборник г. Раденко Драговић наводи, да се деца која посеђују савиначку основну школу која је смештена у згради друштва Краљ Дечански мешају с децом завода за глуво-нему децу. Па како међу том децом завода има и одраслије женске деце, налази, да је незгодно то мешање. Предлаже одбору, да изнађе пут и начин, да се то отклони. После потребног обавештења, одбор је на предлог преседника општине, пошто је

Године 441., када је Теодосије II владао источном а Валентинијан III. западном римском царевином, дођоше дивљи Хуни под својим вођем Атилом, „бичем божјим“, у Панонију. Префект илирске преторије био је тада Апенин, са седиштем у Сирмијуму. Атила опседне многоbroјном војском Сирмијум, захтевајући да му се преда град, али Апенин одбије тај захтев и јуначки је бранио град.

Побожни грађани Сирмијума, бојећи се да не би Хуни обесветили гроб Свете Анастасије, испослаше тада тело ове мученице у Цариград.¹

Напослетку Атила, имајући већу силу, освоји Сирмијум, па га попали, опљачка и становништво већином поубија.² Сам Апенин једва жив утече у Солун, куда се премести седиште префекта Илирика, од када Срем са већим делом Паноније потпаде под хумску власт.³

Касније су Хуни наставили своје бојне походе према западу, те су освојили, као

¹ V. Klaic, Opis zemalja, str. 189.

² Још за време опсаде сирмијски епископ предао је своме писару Констанцију златно црквено посуђе, да њиме откупи после боја епископа из ропства; а ако би епископ погинуо, да откупи друге хришћане. Ну после пада Сирмијума погибе епископ и Констанције прода то посуђе у Риму неком Силвану за своју корист. Дозвавши то Атилу, захтевао је да му Римљани издаду Силвана. Римљани су покушавали да умире Атилу, нудећи да му плате колико вреди то посуђе, али га нису могли умирити. (T. Синичкија, Повј. Хрв., св. I. str. 80.).

³ Jlija Okruglić, Srijemac, Arkiv za pov. sv. IV, str. 207

председник друштва Краљ Дечански откасао општини поменуту зграду, решио

Да комисија, коју је председник општине одредио за изналазак друге зграде за смештај ове школе, извиди има ли начина да се поменута незгода отклони, па ако га има, онда учини предлог за то, у противном, изнађе другу зграду за смештај ове школе. У ову комисију поред раније одређених чланова да уђу и одборници г. г. Урош Благојевић и Раденко Драговић.

VI

Одборник г. Михаило Ђорђевић изјављује, да је безимено друштво трамваји гр. Београда још раније поставило коловоз на прузи Коларац — Македонска — Светогорска улица — марвени трг, да је постављањем тога коловоза калдрма у Македонској и Светогорској улици искварена и да тако искварена и данас постоји. Сем тога на местима где је пруга прешла преко олуке као што су она пред апотеком у Светогорској улици и на пресеку ове са Таковском улицом нису намештени пропусти услед чега се омета саобраћај. Пита председништво зашто ова калдрма није оправљена.

Председник општине изјавио је, да је општински суд сматрао, да је друштво дужно, да оправи ову калдрму, с тога га је позвао неколико пута, да то учини, али друштво на позиве суда није хтело ни да одговори, услед тога општински суд је донео решење, да општина о свом трошку оправи ову калдрму и вредност исте од друштва наплати, ако друштво у року, који му је решењем остављен, то не учини.

Када је ово решење саопштено друштву оно је изјавило, да по уговору који с општином има, није дужно да изврши оправку ове калдрме.

Да не би ова калдрма остала и даље онако покварена, за време док се не расправи питање које дужан да је оправи, општински је суд сматрао да општина исту калдрму оправи, па да од друштва после тражи накнаду. Ну пре него што би се овом послу приступило, а да би се знало у каквом се стању калдрма налазила

пре оправке исте, суд је тражио од квarta палиудског, да срећвом вештака то утврди. Ова се ствар сада налази пред квартом и нада се да ће кварт извршити најдаље у року од 2 дана.

Што се тиче пропуста о коме је реч, нарочито је грађевинском одељењу да и њих направите и тај ће посао бити ускоро готов, одбор је:

примио к знању ове изјаве г. Михаило Ђорђевића и председника општине.

VII

Одборник г. Михаило Ђорђевић наводи да је на цветном тргу намештен писоар и да пропадци животних намирница наместили су се скоро уз сам писоар. Тај писоар по његовом мишљењу на незгодном је месту а осим тога од њега се шири смрад по пијаци. Мисли да би тај писоар ваљало уклонити с тога места.

По саслушању тога, одбор је нашавши да писоар мора постојати на том месту, — решио:

Да се извиди одржава ли се у овом писоару довољна чистота и да се отклони све што би било на досади публици.

VIII

По прочитању акта исследних АБр. 6643, 6683, 6685, 6684, 6725, 6762, 6841, 6844, 6847, 7004, 6951, 6962, 6953, 6954, 6955, 6957, 7005, 7007, 7008, 7009, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Светозар Грубановић, деловођа фабрике штофова, Драгутин Димитријевић, обућар, Петар Павловић, настојник главног стоваришта не-прерађеног дувана, Алекса-Аца — Николић „Мута“, б. дијурниста, Обрен Јовановић, б. жандарм, Јаћим Бојковић, баштован, Милева Игњатовић, Стана Новаковић, удова, Јован Соколовић, б. каф.; да су доброг владања и доброг имовног стања: Петар Савић, новинар, Милан Арсенијевић, трг., Алекса Обрадовић, агент трг. и Никола Милишић, трг.; да су доброг владања и

што знамо, целу средњу Европу. Али као што је нагло дошао овај народ и своју државу основао, тако је исто брзо и прошао. Чим је Атила умро (453. год.) почела је моћ Хуна нагло опадати. Као и други монголски народи, нису ни Хуни имали спреме да оснују трајну државу, а поред тога није било снажне Атилине руке, која би могла да држи у стези овај полудивљи и необуздан народ. Подјармљени германски народи, Готи и Гепиди, дигоше се у брзо по смрти Атилиној на оружје и потукоше Хуне. Син Атилиј, Елак, паде у боју а остаци Хуна повукоше се према Црном мору.

По пропасти хунске државе почеше се дизати разни народи, који су дотле били подложени Хунима у брзо основаше државе које такође и убрзо и пропадоше. Дакију до реке Тисе са Сремом (у ком је, можемо рећи већ било нешто насељених Словена, као поданика хунских) заузеше Гепиди, а међу Дунавом Тисом настанише се Јациги. Међу тим се у Панонији, са допуштењем источно-римског цара, настанише Источни Готи (Остроготи, Остготи) под вођством Валамира, Теодомира и Видемира. Источни Готи били су Хришћани или аријевског учења. По смрти Теодомира добијају власт над Источним Готима Теодорих, који освоји и Срем, крајем V. века, отеравши из њега Гепиде.

Краљ Теодорих увећаје своју државу и проширио своју власт чак и над једним делом Италије. Престоница му је била у Равени. Са Византинцима је био у пријатељским одношajima. У Сирмијуму је поставио неког Колосеја за намесника над целим Сремом. Теодорих је шtitio римско становништво. Он је својим радом вазда тежио да „достигне мудрост римску а сачувао храброст готску“. Помиње се, кад је послao у Сирмијум Колосеја (пореклом Латина) за намесника ове (сада пограничне) провинције, да му је казао: „Срећно путуј у сремску Панонију, некад седиште Гота, окружен сјајним достојанством. Поверену покрајину оружјем брани, правом умири, да узможне старе своје бранитеље весело примати.“¹

У прогласу пак на Сремце упућивао их је на мир и слогу међусобну и препоручио им је, „да се угледају на његове Готе, који су према непријатељу ратоборни, а код куће мирни.²

Источно-римски (византински) цар Јустинијан зазирао је од овако снажне државе у суседству, за то, кад умре краљ Теодорих (528. г.), сматрајући да Панонија (са Сремом) по праву њему припада, позове Лонгобарде да се наслеле у ове земље и да освоје источно-готску државу. Лонгобарди дођу и после дугих бојева униште источно-

средњег имовног стања: Драгољуб Микић чинов. фабр. дувана и Милутин Обрадовић, ситничар; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Радомир Суботић, богослов, Франц Францезије, овд., Војислав Милетић б. каф. и Михаило Аврамовић, кравар.

IX

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 6660 и 6809, по молби Јашара Садик Еребара и Душана Димића, сврш. филозофа, због поданства, одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може по молби учинити ако томе не буду стајале на путу какве законске сметње.

X

По прочитању решења суда од 31. јула ов. год. АБр. 6864 о одређеној ценам хлебу за прву половину месеца августа тек., год. одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда.

XI

На молбе г. г. Раке С. Мутавчића, шефа грађев. одељења Dr. Светозара Марковића, лекара Танасија Рашића, архивара, Dr. Миленка Протића, лекара, Ђорђа Поповића, позивара и Николе Ајдукавића, кочијаша. АБр. 6298, 6914, 6364, 7003, 6431 и 6767, одбор је решио:

Одобрава се и то: г. Раки Мутавчићу, шефу грађевинског одељења шестонедељно осудство од дужности; Dr. Светозару Марковићу, лекару и Танасију Рашићу, архивару по тридесет дана; Dr. Миленку Протићу, лекару и Ђорђу Поповићу, позивару по двадесет пет дана и Николи Ајдукавићу кочијашу, петнаест дана осуства свима ради наведених цели, која ће им се осуства рачунати од дана када га буду употребили, а г. Dr. Светозару Марковићу лекару од дана, када је употребио осуство одобрено му од стране суда решењем од 1 тек. мес. АБр. 6914.

готску државу (год. 555.). Ну ни Лонгобарди не остане дуго у овим областима, јер се лонгобардски краљ Албоин зарати због Сирмиума са гепидским краљем Кунимундом. Лонгобарди позову у помоћ азиски народ Обре или Аваре. Обри су пре тога били око Волге, па се одатле крену у Средњу Европу. Лонгобарди са Обрима заједнички разбију Гепиде (567. год.), па како тада Лонгобарди оду са својим краљем против Римљана у Италију, то Панонија са осталим Подунављем и Потисјем остале Обрима, који почеше те земље освајати и оснивати своју државу. Међусобном борбом Лонгобарда и Аvara са Гепидима користише се Византинци, који, по својој традиционалној политици увек умешаје своје непријатеље да заваде и окрену их једне против других. Таком лукавом политиком Византија се врло често избављала од опасности, или у више прилика место штете извлачила и корист. На тај начин и сада Византинци узеше Срем са његовим главним градом Сирмијумом. Ну једва да је годину дана Срем био у византинској власти, јер Обри попто су заузели већи део Паноније и покорили панонске Словене, почнују пустошити и Срем.

Године 569. дође обарски хаган Бајан под град Сирмијум, којим управљаше у име византинског цара Јустина II. намесник Бонус. Опсадом је Бајан већ био заузeo градске зидове али у том отпочну прего-

¹ Tade Smičiklas, Poviest Hrv., св. I., стр. 83.

² Ibidem.

XII

Председник извештава одбор да су готови рачуни општински за право полгође тек. год. моли одбор да их прегледа.

По саслушању тога и прочитању акта АБр. 4244, одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Божа Живковић, Соломон Азриел и Тома Циндар-Јанковић, прегледе општинске рачуне за прво полгође 1903 године, и о томе суду поднесу извештење.

XIII

По прочитању извештаја АБр. 2972 већине и извештаја АБр. 3062 мањине одборске комисије, која је имала да ступи у ближи споразум о цени и погодби са сопственицима имања, која је комисија предложила као најгоднија за подизање школе савиначке, а после потребног обавештења, — одбор је решио:

Да општински суд образује комисију по правилима за подизање школских зграда, којој да се стави у дужност, да оцени били за подизање зграде за ову школу било подесно општинско земљиште код опсерваторије, као има ли се се раније изабрани плацева још који подесан за подизање ове школе.

РЕДОВНИ САСТАНАК

8. августа 1903. г.

Председавао председник београдске општине г. Н. И. Стаменковић. Од одборника били г. г. Д. В. Миловановић, Милован Миленковић, Св. Јанковић, Богоје Јовановић, Др. М. Радовановић, Д. Тадић, Дамјан Стојковић, Др. Јован Ђурић, М. Клидић, Ђорђе Н. Петровић, Ј. Константиновић, К. Теодосијевић, Јов. Максимовић, Урош Благојевић, Р. Драгић, С. Азријел, Б. С. Живковић, Милош Валожић, Јов. Смедеревац, Љуба Дојчиновић, Др. Јован Данић, Мих. М. Ђорђевић, К. Н. Лазаревић, Дим. Наумовић. Деловођ Марко Н. Новаковић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 4 авг. тек год. и примљен без измена.

II

Одборник г. Божа Живковић, изјављује, да је на одборској седници од 4 авг. тек. год. кога

вори и у брзо се цар Јустин измири са Обрима. Обри су тада узимани и у византинску војску, и мисли се да је са Обрима тада начињен савез противу Словена који су били опасни и једнима и другима.

*

Поменули смо да је Словена, било у неколико још у III. веку на Балканском Полуострву, где су их римски цареви насељавали и где су се нашли приликом највиши на римску империју у друштву са разним германским племенима. Међу тим у доцније време почели су се Словени досељавати у знатнијем броју. За време Хуна било је Словена у Подунављу. Кад је посланство римског цара са Приском путовало 448. год. на двор Атилин у садашњу горњу Угарску, прошло је кроз села, у којима је живело и нешто Словена. Ну тек после Атилине смрти ослободише се и јужни Словени (дакле и Срби), па, као и други народи, кренуше се и на југ и распарише се по остављеним суседним земљама.¹

Крајем V и у почетку VI века били су Јужни Словени на Доњем Дунаву. Одатле су се ширили оружаном руком у два правца: на запад идући левом обалом Дунава и на селе тако стару Дачку.² Из Дачке су без сумње прелазили поједина одељења Јужних

дана није могао бити присутан седници, избрат у ужи одбор за преглед општинских рачуна за прво полгође ове године; — моли одбор да га ове дужности ослободи, јер је преоптерећен својим домаћим пословима, а био је већ у том одбору за преглед општинских рачуна, па налази да су довољна и двојица за преглед истих рачуна.

По саслушању изјаве одборника г. Живковића, — одбор је решио:

Да остали чланови изабрани изврше преглед општ. рачуна и о томе поднесу извештење.

III

По прочитању акта испедних власти АБр. 7050, 7061, 7057, 7027, 7128, 7130, 7129, 7060, 7111 и 7059, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Јован Крстић, предузимач, Злата, жена Алексе Јанковића, пиљара, Марија Херлер, овд., Ангелина Стевановић, овд., Јован Кубинић, ткач, Мита Живковић, ковач, Светислав Глигоријевић, каф., Јевта Мићић, келнер, Јевта Ђаковић, келнер и Марко Ђукић, б. кожар помоћник; да су доброг владања и средњег имовног стања: Живко Продановић, чинов. Нар. Банке и Сава Богдановић, надзорник мерира; и да је доброг владања и доброг имовног стања Љуба Радојловић, гвожђарски трговац.

IV

По прочитању акта Управе Града Београда АБр. 7126. по молби Марка П. Чемовића новинара, због подаљства, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може по молби учinitи, ако томе не буду стајале на путу какве законске сметње.

V

По расмотрењу свију акта која се односе на претварање општ. ноћних стражара у жан-

Словена и у суседни на западу Срем и увећавали тиме разноликост његова становништва, која је у ово време била у Срему као у ретко којој области. Други правац ширења Јужних Словена из Подунавља био је на југ, дакле на Балканско Полуострво.

Када су Обри заузели Панонију са Подунављем и Потисјем, покорили су овом приликом и тамошње Словене. Словени су тада претрпели много насиља од Обара, али су се ипак и за време обарске владе непрестано помицали на запад и насељили поред Паноније и Норик са Карнијом. Од ових словенских племена многа су била Обрима више савезна него подложна, а она која су живела у старој Дачкој, на истоку до Срема, била су са свим слободна.¹

По својим особинама Словени су били са свим различни од Обара. Обри, као и Хуни, били су монголског порекла, а по начину живљења били су то номадски (скијачки) народи. Они су се сваки час залетали у туђе земље те их пленили, а суседне владаоце нагонили, да купују мир по скупе новце. Са својом стоком, шаторима и колима скитали су се непрестано по опустошеној Панонији. То је био ратоборан и војнички народ, који је проводио време већином на коњу и у борби. Међу тим Словени, кад су дошли у ове земље били

дарме, према решењу г. министра јун. дела од 27 марта т. год. П№ 6905 и г. министра војног од 4 априла т. г. ФУ№ 2609, — одбор је после довољног обавештавања решио:

Да општина београдска не може пристати, да се ноћни стражари, које општина плаћа зарад чувања ноћне безбедности београдских грађана, претворе у жандарме, који ће поред ноћне вршити још и дневну службу. Да у погледу дисциплине, господин министар може прописивати правила, како би се што боље ноћни стражари дисциплиновали и спремили за службу за коју су намењени, али да општина не пристаје ни под каквим условима да се општ. ноћни стражари употребљавају на дневну службу што би неминовно дошло а што и сама Управа признаје, ако би се претворили у жандарме, док се међу тим општ. ноћни стражари држе по уредби по којој су установљени искључиво за ноћну службу.

VI

Председник саопштава одбору акт г. министра грађевина АБр. 2616 којим се одобрава, да се одмах приступи изради пројекта за канализацију града Београда према програму који је општ. одбор раније утврдио а са изменама и допунама изнетим у мишљењима Грађевинског и Главног Санитетског Савета, — одбор је примио и знају саопштење овог акта г. министра с учињеним изменама и допунама, изнетим у мишљењима Грађевинског и Главног Санитетског Савета, с тим, да се овај посао изврши према раније утврђеном програму и овим изменама и допунама.

VII

По прочитању молбе грађана Космајске улице и Топличин венац АБр. 6868, којом моле, да одбор измени онај део свога решења, од 27. пр. мес. којим се тражи, да грађани поменутих улица интабулишу на своја имања своје изјаве које ће садржати услове побројане у поменутом одборском решењу и да гласи: да су сопствене

су већ на извесном ступњу културе. Они су зидали куће, обрађивали поље, имали своју веру и врло развијен породични живот. Свака је породица сачињавала задругу којој је припадало све имање, имајући свог кућнег старешину (домаћина). Више задруга чиниле су општину, а више општина жупу, на целу које је био жупан, који је судија у миру а вођа за време рата. Словени су дакле били мирољубиви и земљораднички народ, и за то што се нису у ово време истицали нити се често селили, не налазимо о њима у ово време много помена у савремених писаца.

Словени су као земљорадници били потребни Обрима, да за њих раде земљу и да их хране.¹

*

Поменули смо први напад Обара на Срем од 569. год., који није имао знатнијих последица, јер Обри тада не освојише главни град сремски Сирмијум, који оста у римским рукама. Од 575. год. отпочеће јачи напади обарски на римску царевину. Хаганова војска, користећи се незгодама римске царевине, која је имала да се бори са Персијанцима у Азији, проре преко Илирика у Тракију, до самог мора.

¹ Ј. Ковачевић и Ј. Јовановић, Ист. Срп. Нар. књ. I, стр. 33.

² Ibidem.

ници имања, који су сада пристали на грађење канала о своме трошку, дужни дати онакву заједничку писмену изјаву, какву одбор тражи у решењу своме од 27. пр. мес. снабдевену својеручним подписима, која ће се чувати у каси суда београдске општине, — одбор је решио:

Да се усвоји ова молба грађана улице Космајске и Топличин Венац и да се решење одбора од 27. пр. м. измене у томе, да се изјаве сопственика које ће садржати услове изложене у истом решењу не интабулишу на имања, већ да сопственици имања, који су сада пристали на грађење канала, о своме трошку даду општини заједничку изјаву која ће садржати услове под којима је извршење тога послано допуштено и да се та изјава не интабулише већ чува у општ. каси, као и да сваки онај који се доцније веже са овим каналом даде општини изјаву која да садржи дотичне услове.

VIII

Пре седник извештава одбор, да се на конкурс, објављен од стране суда за избор једног лекара општинског пријавило седам кандидата, и да је г. министар ун. дела актом својим од 29. јула ов. г. С№ 7090 известио суд, да сви пријављени кандидат, се накнадно пријављеног г. Dr. Јосифа Марковића за кога није ни тражено услед накнадне пријаве извеште, — имају потребне квалификације, и сви уживају право праксе у Србији.

По саслушању тога одбор је решио:

Да се све добивене понуде упуне шефу општ. лекара на реферисање о досадањем службовању и пракси пријављених кандидата и даде мишљење који би од њих био најподеснији за општинског лекара.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Општински лекар. — Одбор београдске општине у седници својој од 12. ов.

Бајан није могао дugo да трипи римску посаду у граду Сирмијуму, „чинило му се, због стада тога града, да је он трајна погиба слободи обарској.“¹

Пошто је Бајан победио дачке Словене, одмах друге године опседне сремски град Сирмијум, који беше добро утврђен. Ну, да не би Римљани послали граду помоћ, он спреми велики број лађа, којима направи мост преко Саве, да би пресекао помоћ граду. Грађење савског моста поплапши Римљане и Сет, заповедник Сингидунума, изјави свој протест на овај Бајанов рад. Бајан одговори Сету, да се он тиме спрема за рат против дачких Словена, ну Сет није ово веровао. Тада Бајан изјави, да он према уговору има право да иде на заједничког непријатеља, и чинио је Сета одговорним, ако би дошло до прекида односа са царевином. Да би својим речима дао вероватност, он се притворно закуне најтежим клетвама по обарском начину, а затим и Светим Писмом по римском начину. Сет, ма да му није веровао, ишак није могао да предузме ништа да га спречи, пошто није имао довољно војске.²

Када је Бајан био готов с мостом, потражи од римског цара Тиберија град Сирмијум с тим да се грађани и војска могу

м. изабрао је за квартовног лекара београдске општине г. Dr. Слободана Рибникара, овд. лекара.

С Т Е Ч А Ј

За смештај **канцеларија кварта варошког** од 1-ог Новембра ове године, општина је потребна под закуп једна зграда по могућству на средокраји реона квартовог.

Зграда треба да је засебна, да има до 9 довољно видних одељења са двориштем и осталим принадлежностима.

Закуп има важити за три године.

Понуде ваља слати општини београдској до конца овог месеца.

У понуди ваља тачно означити улицу и број куће која се нуди; колико има одељења и колико се тражи на име годишње кирије.

АБр. 6088. Од суда општине београдске 9 Августа 1903 године, Београд.

С Т Е Ч А Ј

За смештај **канцеларија пореског одељења за град Београд** од 1-ог Новембра ове године, општина је потребна под закуп једна зграда по могућству на средокраји вароши.

Зграда треба да је засебна, да има до 10 довољно видних одељења са осталим принадлежностима.

Закуп би имао важити за три године дана.

Понуде треба слати суду општине београдске до конца овог месеца.

Понуђачи треба тачно да означе улицу и број куће коју у закуп нуде; колико

слободно из њега иселити са свим што могу понети. Цар није хтео на то пристати, но пошље граду војску у помоћ. Пре борбе учињен је још један покушај за мир састанком Бајана са Теогнидом, војводом и заповедником града Сирмијума. На том састанку седео је Бајан на златном престолу, а пред њиме је био намештен заклон, да га не би Римљани преваром убили. Када ни овај покушај не успе, настани борба око Сирмије, која је издржала Бајанову опсаду три године дана (од 579.—581.). Ну у томе наста у граду глад, а помоћ није могла доћи због направљеног моста, а поред тога Тиберије је имао рат и у Азији, те му је изгледало боље да преда град, него да му га Бајан отме и да му грађане одведе у ропство. Тиберије дакле нареди заповеднику Теогниду, да учини уговор, по ком би било слободно грађанима, да изиђу из града не понев ништа осим хране и једног одела.¹

Неки су писци држали, да су Сирмијум Обри том приликом са свим разрушили; али се сада мисли, да Обри то нису учинили у тој мери, но да је Сирмијум тада изгубио само своју првашњу важност и величину.

Са освајањем Сирмијума (581. год) настаје у Срему обарска влада, која је дugo

има одељења, и колико се тражи на име годишње кирије.

АБр. 6664. Од суда општине београдске, 9 Августа 1903 године, Београд.

ОБЗНАНА ЛИЦИТАЦИЈЕ

По одобрењу г. министра грађевина од 4 маја 1902 год. № 2052 и решењу управе нишке град. трошарине од 25. јула ове год. ТБр. 1347, управа нишке градске трошарине држаће на дан 18. августа ове год. од 9—12 часова пре подне, у своме грађевинском одсеку трећу оферталну лицитацију, за давање у израду грађевинских радова у св. Петци (Сићевачка клисура) за електрично осветљење града Ниша, пошто и на другој лицитацији није било довољно понуда.

Предрачунска сума за ове грађевине износи: 202137.47 динара.

Кауција полаже се унапред у суми од 30.000 динара у готовом новцу, или важећим државним папирима.

Планови, предрачун и услови за ове грађевине могу се видети сваког радног дана у грађевинском одељку ове управе.

Лицитираје само они предузимачи, који поднели буду уверу: да су за ову годину пријавили предузимачку радњу надлежном пореском одељењу.

ТБр: 1347. од управе нишке град. трошарине 27. јула 1903 год. у Нишу.

О Б Ј А В А

Општина београдска набавиће за храну и простирику коња непосредном куповином за готов новац и то:

130.000 кила сена и
51.000 кила сламе.

Комисија ће сено и сламу примићи на пијаци марвеног трга на „Тркали шту“,

трајала. Обри су владали Сремом преко 200 година, све док их из Паноније не истераше Фрузи, када Срем од обарске дође под фрушку власт. Ма да се обарска власт пружала и над областима далеко изван Срема, ипак обарском хагану „у Срему беше главна сила“.¹

Када су Обри 581 год. освојили Сирмијум, готово се све градско становништво иселило из града и отишло на југ, и то већином у Солун (Тесалоник). Становништво Солуна знатно се умножавало, јер поред досељеника из Сремске Паноније стекло се тамо у току времена мноштво бегунаца из Наиса, Сардице, Дачке и из других области.²

У Срему је, дакле, у ово време било врло мало Римљана. Осим Обара било је у Срему тада нешто Словена и других обарских поданика, које су Обри трпели поглавито с тога, да им обрађују земљу, коју они, заузети ратовањем нису могли обраћивати.

— Наставиће се —

¹ Dr. Fr. Rački, Ocjena starijih izvora, стр. 32.

² Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар. књ. I, стр. 50—52.

а по пријему се продавцима одмах исплаћује.

Цене су за сада према квалитету и то:

За сено по 4 до 5 пара дин. кило.

„сламу“ 1½—3 „ „ „

Ово се јавља интересованима ради знања.

АБр. 5419, Од суда општине београдске, 25 јула 1903 год. Београд.

ОБЈАВА

За ову и идућу годину, општина београдска набавиће:

107940 кила зоби (овса) за храну коња.

Зоб мора бити чиста и једра без прашине или уродице, не сме бити плесњива или брандирана;

Набавка се има испоручити у партијама најмање по један вагон месечно, до нове хране.

Позивају се извозници и лиферанти, да суду општинском до 21. овог месеца пошаљу цене по којој би се примили ове набавке.

Лиферант коме се ова набавка иступи, дужан је кад му се решење о том саопшти, да положи 1000 динара на име каузије каси општинској.

Ближа извештаја и услови могу се видети у економском одељењу општине.

АБр. 5419. Од суда општине београдске 10 августа 1903 год. Београд.

ОБЈАВА

Суд београдске општине овим објављује, да је решењем својим од данашњега АБр. 4990 определио следеће:

Дрварски трговци из Београда могу своје лађе са дрвима истоваривати на обали три дана а по том их дизати; у противном т.ј. ако их после три дана не дигну плаћа ће дуплу кирију прописану за запремање земљишта.

Дрварски трговци са стране могу своје лађе са дрвима истоваривати на савску обалу од купатила Нестора Димитријевића ка жељезничком мосту, ту их ментрити и држати пет дана и по истеку пет дана дизати; у противном т.ј. ако их после пет дана не дигну плаћа ће дуплу кирију прописану за запремање земљишта.

Од суда београдске општине 28 маја 1903 год. АБр. 4990, Београд.

НАРЕДБА

Решењем општинског одбора од 10 јануара т. год. АБр. 266, концесија за чишћење нужника и помијара за годину 1903-ку, 1904-ту и 1905 ту уступљена је Димитрију Стојановићу, под условима, у којима су прописане санитетско-полицијске мере.

Ово решење одобрио је г. министар унутр. дела у смислу чл. 152. зак. о општинама, и исто је постало извршно и према осталим концесионарима.

Према томе, нико други нема права обављати овај посао сем поменутог концесионара.

С тога суд општине београдске у интересу здравља београдског становништва

а на основу чл. 89, 92 и 93 тач. 1-ве зак. о општинама и §. 326 крив. закона са допуном од 13 маја 1902 год. наређује:

Да у реону и атару општине београдске, нико не сме износиги нужничку нечистоћу, сем концесионара Димитрија Стојановића.

Ко противу ове наредбе буде поступио биће кажњен са 50 до 150 динара новчане казне, у корист општинске касе.

Од суда општине београдске 18 фебруара 1903 год. АБр. 1721, Београд.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НА КОСОВУ СА ШАРА ПО КОСОВУ НА ЗВЕЧАН

из путних бележака
ИВАНА ИВАНИЋА

Путопис има ове одељке: I. од Качаника ка Ситници. — II. Феризовић и околина. — III. Из Феризовића поред Ситнице у Липљане. — IV. Липљане. Стара Улицијана. — V. По косовским селима у околини Липљана. — VI. У Грачаница и околини јој. — VII. Приштина, околина и Лаб. VIII. На косовском бојишту. — IX. У Самодрежу и у Вучитрн. — X. Митровица, Звечан, Колашин и Соколица. XI. Додатак (народно песништво и језик); — Статистика становника и школа на Косову).

Књига износи 12 штампаних табака, посвећена је сени пок. Митрополита раско-призренског Дионисија Петровића, чија је слика у књизи.

Цена је 1·50 динар.

Књижарима је радат $33\frac{1}{3}\%$. Добија се у свима књижарама у Србији и у Београду, Кијосцима и код продаваца (колпортера).

Издавачи и главни продавци
Милан Арсенијевић и Комп.
Београд

Под насловом

СРБИ И БАЛКАНСКО ПИТАЊЕ

политичко-дипломатска студија

намеран сам да на српски издам моју студију, која је Јунија ове године изашла на француски уз „Етнографску карту српских земаља“, у издању проф. г. М. Андоновића (дворска књижара г. Мите Станића, цена 6 динара).

Сваки мислени Србин зна да ми сада преживљујемо најсудбоносније дане по цело српско племе, па дакле и по опстанак same наше Краљевине. Док су Бугари и Грци, па чак и Румуни (да не помињемо даље!) годинама ревносно радили на пропагандисању својих политичких идеала и пред Европом бранили своје тежње, па у најновије доба истим путем пошли и Арбанаси, — дотле ми Срби, нарочито из Краљевине, огрезосмо у нашим међусобним зајевицама, идући тако на руку нашим непријатељима.... Ми немадосмо времена за напе традиционалне и животне вишке идеале за које се залагаше и обесмртише наши нешколовани делови, а имадосмо и сувише за ситничарење т.ј. проводећи га у недотупавном побивању способности и вредности свију и свакога који је из „противног“ тabora или недовољно „протежиран“, одржавајући тако само ниску и

осветничку борбу. Са таквог саможивог рада само за себе и истичући само себе и своје, дотерасмо и до неминовног резултата: наша народност и држава и ми сами доћосмо готово до ивице пропasti.... После нашег Л. Маринковића падају и руски конзули и небројене српске жртве; у срцу некада слободне Србије, почињу се развијати бугарске заставе, а у меморандуму, који је вазална Бугарска ових дана упутила Великим Силама, она истиче само бугарски елеменат у неослобођеном делу балканске Турке!.....

Знајући од каквог утицаја може бити представка и одбрана наших праведних државно-националних захтева на дипломатском језику, ја сам то већ учинио у два маха засебним издањима: сада у Београду, а 1901. године у Паризу под насловом **Краљевина Србија**, студија из Дипломатске историје и Међународног права. Што се могло учинити, учинио сам; јамачно би се дало и више и боље учинити, када би наши прво позвани фактори боље схватили свој положај, одазивали се позиву на унтарњем и спољнем раду, и били сложни бар у питању државног угледа и опстанка....

Именована студија у српском издању биће подељена у шест главних одељака, с овим називима: Географија балканског полуострва, Етнографија балканског полуострва, Поводом изопачених предеонах назива, Тежње балканских народа, Српска домовина, О решењу Балканског Питања.

У доба када сваког часа може плајнути цео Балкан, овакова студија, која систематски и истинито у кратко износи политичко-дипломатски положај наш и наших суседа на Балкану, — не може бити на одмет ни једном правом Србину. С тога сам се и решио да издам ово дело, а пошто до данас нисам био срећан познати ни једног родољуба који би новчано хтео помоћи издавање овог дела (а коме бих се знао одужити) те допринео да оно што више и лакше допре у све наше крајеве и где се српски осећа, — принуђен сам: ослонити се једино на претплату. Па како ће од претплатничког одзыва зависити издање, то овим: молим све родољубе и пријатеље овог дела, а нарочито своје другове и познанike, да се претплате и искрено заузму да што пре и што више прикупе претплатника.

Прикупљени новац треба послати најдаље до 25. Септембра, а да бих знао колико примерака треба оштампати, молим да ми се пошаље списак претплатника најдаље до 10. Септембра ове године. Дело би изнело најмање 15 штампаних табака велике осмине, а изапло би у почетку Октобра ове године. Али, ако би пре краја Августа добио бар 500 претплатника, онда би дело изапло много раније.

Само за претплатнике цена је 2·50 дин. Скупљачима поред захвалности и 10% у књигама или у новцу.

10. Августа 1903. године.

Београд.

Д-р Вoj. B. Рашић

секретар министарства финансија
(Љубињска улица број 12).

ГЛАВНА УПРАВА ОПШТИНСКЕ ТРОПАРИНЕ

ИЗВОД

СТАТИСТИКЕ ЗА МЕСЕЦ ЈУЛИ 1903 ГОД. УПОРЕДНО СА МЕСЕЦОМ ЈУЛИ 1902 ГОД.

ТЕК. БРОЈ.	РОБА	МЕРА	ЗА ГОДИНУ 1902.				ЗА ГОДИНУ 1903.				ВИШЕ	МАЊЕ
			ТЕЖИНА	ТАКСА од 0/0	СКУПА ПРИХОД	ТЕЖИНА	ТАКСА од 0/0	СКУПА ПРИХОД	ВИШЕ	МАЊЕ		
			СВЕГА	дин. пр.	динара пр.	СВЕГА	дин. пр.	динара пр.	динара пр.	динара пр.		
1	Грожђе	Клгр.				1427	2		28	54	28	54
2	Воће без разлике	"	182535	2	3650 70	178034	2		3560 68		90 02	
3	Зелен, без разлике	"	335405	2	6708 10	266154	2		5323 08		1385 02	
4	Лук и кромпир	"	391532	1	3915 32	388411	1		3884 11		31 21	
5	Бостан	"	66912	50	334 56	91942	50		459 71	125 15		
6	Сено	кола	1627	50	813 50	1487	50		743 50		70	
7	Грис и гершл	Клгр.	4015	3	120 45	3235	3		97 05		23 40	
8	Дрво за гориво	К.м.	17034	30	5110 20	18392	30		5517 60	407 40		
9	Грађа: летве, даске,	"	2828	50	1414 —	4144	50		2072 —	658 —		
10	Грађевински материјал	Клгр.	70	12 50	8 75	13390	12 50		1673 75	1665 —		
11	Свинь преко 15 клгр.	"	3080	8	246 40	3081	8		246 48		08	
12	Прасад до 15 клгр.	Комад	115	1	115	74	1		74 —		41	
13	Јагњад и овце	"	202	1	202	241	1		241 —		39	
14	Зечева	"	5	50	2 50	8	50		4 —	1 50		
15	Дивљач	"				1	5		5 —	5		
16	Живина перната ситна	"	33294	10	3329 40	47016	10		4701 60	1372 20		
17	" " крупна	"	2332	20	466 40	1889	20		377 80		88 60	
18	Риба свежа	"	22916	5	1145 80	8397	5		419 85		725 95	
19	Месо, сланина свежа	Клгр.	825	10	82 50	203	10		20 30		62 20	
20	Млечко	"	227754	5	11387 70	227733	5		11386 65		1 05	
21	Јаја	"	14927	5	746 35	14476	5		723 80		22 55	
22	Колачи и брашненице	"	1179	4	47 16	335	4		13 40		33 76	
23	Бисквит	"	203	10	20 30	60	10		6 —		14 30	
24	Све израде од шећера	"	1491	10	149 10	1015	10		101 50		47 60	
25	Конзерве од меса и риба	"	591	20	118 20	915	20		183 —	64 80		
26	Сир стран	"	512	20	102 40	277	20		55 40		47	
27	Кајмак	"	2929	5	146 45	3999	5		199 95	53 50		
28	Масло (бутер)	"	2003	10	200 30	1946 ⁵	10		194 65		5 65	
29	Вино обично	литар	84937	8	6794 96	79429	8		6354 32		440 64	
30	" фино	"	176	25	44 —	93	25		23 25		20 75	
31	Ракија до 10 гради	"	62723	10	6272 30	67992	10		6799 20	526 90		
32	" до 15 гради	"	7251	12	870 12	3007	12		360 84		509 28	
33	" преко 15 гради	"	14252	25	3563 —	9730	25		2432 50		1130 50	
34	Ликери, коњак	"	1787	20	357 40	1406	20		281 20		76 20	
35	Пиво	"	225877	10	22587 70	253351 ⁵	10		25335 15	2747 40		
36	Сирће	"	40	3	1 20	232	3		6 96	5 76		
37	Есенција	"	270	25	67 50	1573	25		393 25	325 75		
38	Минералне воде	"	6038	5	301 90	11383	5		569 15	267 25		
39	Угља камени	ваг.	179	6	1074 —	102 ⁸⁰⁵⁰	6		616 83		457 17	
40	Мрамор у пола израђен	Клгр.				14730	50		73 65	73 65		
41	Мрамор углађен	"	6388	3	191 64	18116	3		543 48	351 84		
42	Трепери гвоздени	"	74550	50	372 75	46268	50		231 34		141 41	
43	Стакло за прозоре	"	447	2	8 94	63163	2		1263 26	1254 32		
44	Јужно воће	"	8017	5	400 85	6624	5		331 20		69 65	
45	Бадем, суво грожђе	"	1129	3	33 87	364	3		10 92		22 95	
46	Зачинци прости	"	1136	8	90 88	1934	8		154 72	63 84		
47	" бољи	"	331	50	165 50	257	50		128 50		37 —	
48	" најбољи	"	1	100	1 —	6	100		6 —	5		
49	Кафа	"	35086	2 50	877 15	45038	2 50		1576 33	699 18		
50	Цигура	"	83	5	4 15						4 15	
51	Чоколада	"	764	10	76 40	358	10		35 80		40 60	
52	Шећер	"	365710	50	1828 55	332592	50		1662 96		165 59	
53	Пиринач	"	47100	1	471 —	90300	1		903 —	432 —		
54	Креч и цемент	"	665640	25	1664 10	956100	25		2390 25	726 15		
55	Зејтин за јело	"	3708	2	74 16	18780	2		375 60	301 44		
56	Маст за јело	"	336	30	100 80	1038 ⁵	30		311 55	210 75		
57	Свеће стеарин	"	13606	2	272 12	5947	2		118 94		153 18	
58	Сода	сифона	34840	05	1742 —	29103	05		1455 15		286 85	
59	Кола дрвен. материјала	кола	59	1	59 —	33	1		33 —		26 —	
60	Карте за слобод. улаз	комад	27	2	54 —	90	2		180 —	126 —		
61	Од товарног коња	"	600	10	60 —	600	10		60 —			
62	Кола до 1 тоне	"	43848	20	8769 60	47841	20		9568 20	798 60		

ТЕР. ВРОЈ.	РОБА	МЕРА	ЗА ГОДИНУ 1902.				ЗА ГОДИНУ 1903.				ВИШЕ	МАЊЕ
			ТЕЖИНА	ТАКСА од %	СКУПА ПРИХОД		ТЕЖИНА	ТАКСА од %	СКУПА ПРИХОД			
			СВЕГА	дин. пр.	динара	пр.	СВЕГА	дин. пр.	динара	пр.	динара	пр.
	Пренето				99836	08			106900	90	13336	05
63	Лежарина				782	16			597	04		185
64	Пломба				48	40						48
65	Мерина				672	70			656	45		16
66	Нијачарина				23	55			24	45		25
67	Дозволе за продају млека				265	—			279	20	14	20
68	Казне кријумчарске				60	65						60
	Свега				101688	54			108458	40	13351	15
	Приход у месецу јуну 1902								101688	54	6581	65
	Вишак у месецу јуну 1903								6769	50	6769	50

К.№ 4081

1 августа 1903 године, Београд

Из Управе општинске трошарине

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31. ЈУЛА 1903 ГОД.

СТР.	РАЧУН	ОБРТ у ЈУЛУ	од 1. ЈАНУАРА до 31. ЈУЛА	СТАЊЕ 31. ЈУЛА
37	Благајница	209824 47	191010 43	1436673 97
2	Привремени издатака		54451 06	1268857 93
3	Вредећи хартија		70500 —	167816 04
5	Цркве дорђолске		57837 21	53728 07
6	Канализације		75470 38	57837 21
7	Кеја		88961 61	75470 38
8	Водовода		2855052 82	88961 61
9	Покретности		214587 12	2855052 82
10	Непокретности		6750793 52	214587 12
4	Управе Фондова за фондове		100163 15	6750793 52
11	Остава код Народне Банке	1630000 —	6400000 —	100163 15
23	Пријема	1590000 —	4770000 —	1630000 —
12	Дужника калдрме		782 51	1630000 —
13	Дужника		432 17	41789 94
17	Фондова разних		270925 56	265820 12
16	Фонда гробљанског	2218 01		294084 05
22	Кауција		2218 01	244492 78
19	Текући Упр. Фондова у злату	12000 —	13449 40	1117 —
15	Текући Упр. Фондова у сребру		16500 20	142348 65
20	Управе Фондова за зајмове злато	2056 40	2056 40	8483 70
43	" " " " " сребро		1133 10	197943 60
18	Текући Народне Банке у сребру	269 55	269 55	95561 80
14	" Кланичног друштва у сребру		4808 30	1630000 —
21	Повериоца		4808 30	30018 29
24	Главнице	6022 98	30018 29	30018 29
38	Буџета општинског Приход	16543 96	8145949 27	8074230 30
39	" Расход	47 40	841 63	610854 75
41	" Новог гробља	104889 92	611696 48	
40	" Трошаринског	122578 51	809907 —	
42	Кредита ван буџета	147 57	604 68	
			251979 —	809302 32
			642135 95	16350 12
			167057 37	390156 93
			105 —	166952 37
				13357158 37
				13357158 37
		3643401 84	3643401 84	
		24551579 70	24551579 70	
		13357158 37	13357158 37	

У Београду 12. Августа 1903 год.

Главни Књиговођ,
Милија Јовановић с. р.Главни Благајник,
Сп. К. Шуменковић с. р.Председник
боградске општине
Н. И. Стаменковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА